

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ

Број 3

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година X.

Установљење референта за штампу код Новосадског Градског Савета на рачун Конгреса Градова у Н. Саду

Градски Одбор на предлог Градског Савета у редовној својој скупштини 28 новембра 1932 године, приликом расправљања кредита о буџету расхода за 1933 годину, под бројем 323/адм. 59559 од 1932 уврстио је у буџет за 1933 годину 100.000 динара за трошкове конгреса Градова Краљевине Југославије, који ће се одржати 1933 године у Н. Саду.

Приликом ове расправе, Бркић Војин, члан одбора најодлучније противно се овом предлогу велики: „да онда када се о кризи говори са страхом, онда, када се за незапослене за читаву зиму одобрава 200 хиљада динара, да се тада за овај конгрес и то само на један дан не може дати 100.000 динара, јер господа која ће учествовати на конгресу, јесу господа са великим дневницама и неће спасти на нас“.

На даље: „Приликом овог конгреса уобичајени излети се могу организовати и на други начин. Она господа грађани који имају шта да покажу, даће своје аутомобиле за учеснике конгреса. Предлаже да се за ову сврху одобри 20.000 дин.“

На овај приговор Др Борота Бранислав изјављује: „да ствар посматрана само са једне стране изгледа тачно онако, како је то претставио г. Војин Бркић члан одбора, али ако се погледа и са друге стране добиће се сасвим друга слика. Познато је да се ови конгреси одржавају сваки пут на другом месту, а од колике су важности за све градове, па и за наш град, видело се то баш у последње време, јер су многе повољне за градове ствари путем Савеза Градова код надлежних издејствоване. Град Нови Сад је сада у обзеву, јер је примио на себе овај пут улогу домаћина. Незгодно је молити поједине грађане, јер ће од овог заседања Савеза градова бити опште користи, како је већ раније навео, а исто тако ће и наши грађани овом приликом зарадити. Сав новац који буде град утрошио, па још и више остаће код наших грађана. Изасланици појединих градова потрошиће овде баш и своје дневнице у Новом Саду. Постоји дакле не само морална обавеза, него је то и интерес града, да се у Новом Саду конгрес одржи. Што се пак

тиче своте која се за овај случај тражи, вели да се та свота немора утрошити. Биће одбор, који ће руковати припремањем дочека гостију и одржавање конгреса, те ће о свему касније полагаати рачуна. На непотребне ствари се неће трошити. Образ нам вели налаже, да учеснике и госте дочекамо онако, како је то у традицији у Новом Саду, а уверен је, да ће одбор имати у виду економско стање и данашњу кризу, те моли да се тражени кредит одобри“.

Бркић Војин, члан одбора изјављује, да остаје код свог предлога.

Предлог Градског Савета стављен је на гласање и примљен је већином гласова, па је у буџет расхода за наредну 1933 годину уврштено 100.000 динара за трошкове конгреса градова Краљевине Југославије, који ће се одржати 1933 год. у Новом Саду.

Ово се десило 28 новембра 1932 године а 20 децембра 1932 дакле после 22 дана ванредна скупштина одбора Општине града Новог Сада под бројем 400/адм. 62134/1932 на предлог Градског Савета установљава место референта за штампу са хонораром од 2000 динара месечно. У 1933 године хонорар градског референта за штампу иде на терет кредита вотираног за трошкове конгреса градова Краљевине Југославије, а референта за штампу поставља Градски Начелник.

Ово је чињенично стање.

Када упоредимо ова два скупштинска закључка, по себи намеће нам се питање, да ли је у градском буџету расхода за 1933 годину којим је установљено за трошкове конгреса градова 100.000 динара верно приказана права потреба? Ако су гр. начелник и градски савет нашли да је градској општини неопходно потребан референт за штампу, онда се поставља питање: зашто није најпре допуњен градски штатут у том правцу и зашто није у буџету отворено изнесено да ће се за референта за штампу употребити 24000 динара? То се требало учинити и зато што Мин. Финансија који одобрава буџет треба да зна да се за конгрес градова неће утрошити свих 100.000 динара него само 76.000 дин. и да ће се од ма-

теријалних издатака употребити 24000 дин. за личне издатке. По постојећим прописима закона о државном рачуноштву забрањено је да се она сума која је намењена за материјалне издатке употреби за личне. А није у реду да Мин. Финансија не буде тачно обавештен.

Ово зато питамо, јер нам је неразумљиво, да градски начелник од Скупштинског Одбора 28 новембра за трошкове Конгреса градова тражи 100 хиљада динара, а после 22 дана исти тај градски начелник од ове своте која је у буџет на његов предлог уврштена жели да употреби 24.000 динара за наплату градског референта за штампу са хонораром од 2000 динара месечно.

Било је потребно да ово изнесемо јер неможемо себи растумачити, да наш садашњи градски начелник приликом установљења градског буџета за 1933 годину није имао у виду:

Да за трошкове Конгреса градова неће бити потребно 100 хиљада дин. него са 24.000 дин. мање.

Да у исти буџет није уврштена као засебна ставка хонорар референта за штампу уз годишњи хонорар од 24000 дин.

Да градски начелник није имао у виду да је недозвољено и протузаконито Министарству Финансија подносити на одобрење такав буџет, за који одговорни фактори знају у напред да је нереалан и то у тој мери, као што ово конкретни случај доказује.

Ово зато знашамо, јер је опште познато и то и ланцима, да напредак једнога града у првом реду зависи од реалности његова газдинства, односно од буџета, на коме ово Градско газдинство почива.

После установљења ових чињеница, прелазимо на креирање места хонорарног градског референта за штампу са хонораром од 2000 дин. месечно.

И овде се намећу по себи питања:

1) Којим је градским штатутом креирано место градског референта за штампу и кад је овај штатут од виших власти одобрен?

2) Шта је његов службени делокруг, према градском штатуту?

Ми нећемо овде да набрајамо законске прописе градских штатута, да исти осим Министарскога одобрења морају бити још од надлежнога Министарства свабдевени и са клаузулом одобрења и извршења, да по овим, морају на јавној сед-

ници скупштинској промуглирати бити и тек после овога може се приступити извршењу истих.

Ово набрајати непотребно је и зато, јер у конкретном случају сви законски прописи овде су мимоиђени тиме, што је чисто на рачуну конгреса градова креирано ово ново место градског референта за штампу.

Због наведених, мишљења смо дакле, да Банска Управа има да поништи овај скупштински закључак и не расматрајући даље, да ли је према данашњој општој имовној кризи, према постојећем комплетном градском чиновничком кадру, потребно у опште креирање једнога новог чиновничкога звања на терет грађанства.

Др. Ђорђе Тапилица.

Шумадија и Војводина

Нова година, коју данас прослављамо, уводи нас у једну веома значајну јубиларну годину, за чије широко прослављање ми овде треба да се нарочито спремимо. У овој години биће тридесет година, како је дошао на престо Краљевине Србије блаженопочивши велики Краљ Петар Ослободилац, који је свој завет као војвода Петар Мркоњић до последње тачке испунио: уједилио је све Југословене и створио нам велику заједничку домовину. У овој години биће петнаест година, како су Словени Војвођански свечано изrekli своје вечито приступање Србији, своје кидане са хабсбуршком монархијом и угарском краљевином и свој завет, да ће са Србијом делити и зло и добро, и живети и умрети. Тешке прилике пре рата, страхоте за време рата и страшне визије, шта би с нама било, да се рат није свршио, како се свршио, диктовале су нам, да одлуке своје на великој народној скупштини од 25 новембра 1918 године само онако донесемо, како смо их заиста и довели. Велики народни родољуб, прота Јован Храниловић, који је председавао тој великој народној скупштини, када је донела своје значајне одлуке, пре своје смрти рекао ми је, како је осетио да га благосиљају сени оних седамдесет хиљада Словена Војвођана, који су своје животе принели у страшном светском рату, ратујући против своје браће, Срба и Руса. Та наша погинула браћа била су срж Војводине и у новој држави осетило се, да смо у великом рату заиста много крви изгубили јер смо обесирвљени заспали у новој држави.

После велике и значајне одлуке на великој народној скупштини у Новом Саду место, да смо прионули свима својим снагама, да ту своју одлуку и формално у живот спроведемо, ми овде — уморни и ослабени од превеликих напора и жртава у великом рату — сели смо и скрстили смо руке и чекали, да се ова велика и значајна одлука сама од себе у живот спроведе.

Место да смо ми овде сви ставили на расположење своје и духовне и материјалне снаге мајци Србији, која је лежала измрцварена и искрвављена, то је учинио тек један веома незнатан део наше интелигенције а већи део бацно се на интензивно вођење својих личних послова и обратио највећу бригу подизању свога личног благостања. Разуме се, да су услед тога настале овде многе празнине, које је требало попуњити, јер држава мора живети и своје задатке мора вршити. Сасвим је природно, да се услед тога за ових петнаест година много што шта догодило у Војводини друкчије, него што смо ми Војвођани мислили и осећали, да се требало догодити, али за то смо ми сами криви услед своје пасивности, индоленције и немарности. Наша је највећа и најважнија дужност била, да настојимо, да ми будемо они, који ћемо у живот спровести одлуку о присаједињењу Србији на живот и на смрт али ми смо то оставили другима, којима ипак треба да будемо захвални, што су овамо дошли и што су нас тамо одменули, где ми нисмо хтели да будемо. Ти сви који су овамо дошли, попунили су наше проређене редове и учинили неочењиве услуге Војводини.

При свем том и поред наших погрешака ипак нам је Његово Величанство Краљ Александар, наш омиљени Велики Краљ, највеће одликовање подарио, када је поделом државе на бавовине Војводину и Шумадију у духу наше раније историјске одлуке уједињено у Дунавску Бановину. Војводина столењима на мртвој стражи Српства и Југословенства, трошила је немилице своју драгоцену крв за чување пропале Аустро-угарске монархије. При свем том чим је васкрсла Карађорђева и Милошева Србија, давала је стално од Доситија па до војводе Путника своје и умне и физичке снаге на расположење Србији. Наше заслуге за Србију велике су, наша сарадња и културна и економска па и војничка је веома значајна. Живот наш је толико проткан заједничком сарадњом, многе традиције породица наших и с ове и с оне стране Дунава и Саве толико су заједничке, да ми сви, који имамо ма и најмање заједничких породичних традиција, морамо увек мислити на блажене сени наших заслужних заједничких предака. Има нас много у Војводини и у Шумадији чији су родитељи, стричеви и ујаци борили се и гинули раме уз раме у ратовима Краља Милана и бојевима Петра Мркоњића. Има нас много у Војводини, који смо и сами или чија су браћа борили се и гинула по

окрашјама на Балкану и ратовима Краља Петра Ослободиоца и његовог великог сина, данашњег Краља Александра. То су све тако велике и значајне везе, да их не могу покидати нико и ништа, а најмање нека мала и незнашна граваибна административна природа.

У јубиларној години у коју улазимо, треба да се пренемо из сна, у који смо пали изгубивши много крви, јер дорасла су и наша деца, синови нас уморних отаца, и хоће да нас свежи, ведри и добронамерни одмене и својом младом мишицом новом полету поведу Војводину у загрљај са Шумадијом у Дунавској Бановини.

Данас, када хоће поново да се повампери дух Маџара, који су као раса и као народ одавно нестали и изумрли а чији се језик и дух кроз помађарене Словене, Германе, Романе вековима подржавао и живео, па хоће још и даље да живи, треба да нас је срамота, да останемо и даље пасивни, када међу нас опет струје и наше редове попуњавају силни и страшни Динарци, када кроз наше жиле тече убризгана свежа крв динараца и када наша деца, подигнута у новој држави, показују својим иступом и надирањем исти елан као и наша браћа из нашег народног гњезда, наши Динарци са Динарских Алепа,

Напред браћо Војвођани и Шумадинци загрљени у Дунавској Бановини. Подигнимо у новој јубиларној години пре свега споменик Ослобођења и Уједињења у Новом Саду у славу Краљу Петру, Великом Ослободиоцу.

Инж. Миловој Матић.

Поводом Нове Године.

Ни онај, кога штити закон, да му олакшају његове материјалне несређене прилике, не спава мирно. Та и он има савести. Они, које не штити закон, још су немирнији. Они који су уштеду уложили у ваводе, без сумње да се често буде у ноћи. А шта мислите, рачунам на савест, како спавају чланови управе појединих новчаних завода у овој тешкој кризи? Али, те несанице неби било да нема и оних, који изигравају закон, с њим и поштене појединце, друштва па и државу. Сви треба да смо пред законом једнаки, а закон према сваком једнак. Зашто да има неко више права, а мање дужности. Ми треба да се држимо оне народне: „Колико теби до Божића, толико и мени!“ Али и божићи пролазе а ми и после њих остајемо. На чему?...

У нади! Нова година! Имамо нове наде, али не само да су изгледни, но су прилике, које ће бити, ако не горе, а оно исте као у старој. Но не кривимо њу, стару годину; ми смо кривци. Почевши од оних, који не траже ништа од нове године, па до оних, који се у новој надају бољим данима, ми нисмо начисто како стојимо. Завидни смо ономе који иде напред, а ови, напредни, радују се онима који падају, који су пали. „Смрт бо твоја живот мој“

Једна од најлепших држава је наша. Завиде нам! Али... Ми нисмо будни чувари Њени! Појединци запостављају идеју те јединствене државе, својим себичним интересима. Шта више и оне од доле — кваре!

Па можемо ли очекивати добра за ову нашу лепу, свету, Отаџбину, ако не принесемо сви, сви за напредак Њен. Али и у тој светој земљи сви ми треба да имамо једнако право скопчано са дужностима према нашој мајци — Отаџбини. Само, ако њој служимо, ако њу дижемо, подигли смо и нас, и онда, онда ће нам у Новој години свиуте дани лепше будућности, па у то име:

Сретна нам и срећнија била нова година.

Јован З. Медурић.

Једна поука за нас

Новосадски лист „Регели Ујшаг“, орган, како он вели „мађарске мањине“ у уводноме чланку од 7 јануара (број 6) пише ово:

„Без икаквих себичности морамо одговарати својој дужности. Наше пожртвовање несме имати други циљ и другом циљу служити, само мађарском народу и његове потребе да имамо пред очима“.

Без коментара. Паметном и комарац је музика! Јов. З. Мед.

Ову акцију треба помоћи

Пре кратког времена, као што је већ јављено, основана је „Кап млека“ Добротворна задруга у Новом Саду. Из правила се види, да задруга има врло широк и обиман програм и да се рад ове акције треба да протегне на читаву Дунавску бановину. На првом месту она треба да ради на утврђивању националне свести и ширењу идеје јединства свих Југословена. Затим да развије једну акцију на јачању југословенског становништва на северу наше Отаџбине помажући га материјално и морално и унапређујући га у здравственом, културном, економском и социјалном погледу.

Оснивање овог друштва уско је везано за време, које преживљавамо и које је карактерисано страховитом економском кризом. Она као какво тешко бреме притиска и гуши све слојеве нашег живота и баца га у беду и беспослицу, па чак почиње да поткопава и моралне темеље нашег друштва. И то стање тражи хитне помоћи, па је баш зато идеја за оснивање овог друштва примљена врло радо и почела се неочекивано да шири. Свако увиђа да је неопходно потребно заталасати све друштвене слојеве, активирати све снаге наше и створити једно моћно друштво, које ће пружати обилну помоћ и моралну и материјалну свугде, где је потребно.

Задруга је за кратко време успела да прикупи велики број људи, агилних и свесних колико је важан и племенит овај задатак. И одмах се прешло на рад. Основане су за први момент као најважније две секције, хумана и здравствена.

Првој је задатак, да оним невољним и беспосленим, односно њиховој недовољној деци, пружи насушни хлеб и најпотребније одело. Тога ради приступило се прикупљању милости у новцу и природи и помоћу њих ће се оденути велики број деце сиромашних родитеља и основаће се једна кухиња, где ће у прво време само таква деца добијати бесплатну храну, а касније даваће се она и одраслима, на првом месту болесницима.

Здравствена секција основана је у виду болесничког фонда, у којим сваки члан Задруге уплаћује минималну месечну чланарину (10 динара ако је сам и 15 динара ако је са породицом) и на тај начин омогућује бесплатну лекарску помоћ и велики попуст не само себи и члановима своје породице, него и свима онима невољнима, који не могу да плате ни лекара, а ни тај мали допринос за фонд.

Али Задруга се неће зауставити само на овим двама секцијама, него ће се у најскоријој будућности приступити организовању и осталих, па ће се за кратко време на свима пољима осетити благотворно њено дејство. Приступити се организовању једне културно-просветне секције, која ће пропагирати добру књигу и држати предавања и села. А још касније кад друштво материјално ојача, развиће максимално свој рад.

Приходе Задруге су редовно чланарина, допринос за болеснички фонд, добровољни приноси било у природи, било у новцу, и допринос са равних приредаба.

На тај начин основано је у Новом Саду друштво чисто националног карактера и надати се је да ће оно и даље владавати на одобравање, сарадњу и обилату помоћ свих, којима је на срцу напредак нашег народа.

Оправка улица у Н. Саду

Зимски редови на оправци Радничке улице врше се савршено брзо. Само онај терен између тврдога каменог пута и асфалтног тротоара, за сада се нева како ће бити уређен.

Нагађања су разна. Тако на пример, неко вели да ће бити прашина од песка, други веле да ће бити блато, трећи опет веле да ће бити засађено дрвеће за хладовину. На северној страни да ће бити опет асфалт, без кога ће та улица бити неуређена и поред огромне суме утрошене на њу.

Имеђу Радничке и Цара Николаја улице има неколико плацева, који се виде са средине главног Булевара украшени са историјском трском, која расте из мочваре у којој се успешно легу комарци, жабе и разни барско-водени гмизавци, путем којих се најбоље шире заразне болести на штету народнога здравља. Ту су следеће парцеле: бр. 6 Петра Косића, бр. 7 Стевана Андрића и бр. 8 Миловоја Радонића, које би требало, ако се грађевине не подигну насуте са песком, као и оне општинске, не далеко на ушћу канала крај пумпе.

Десет година

у служби истине и правде

За кратко време навршиће се десет година, одкако је почео излазити наш лист „Нови Сад“.

Десет година је читава деценија и наш је лист кроз то читаво време без престанка излазио те и данас излази.

Основан је по цену највећег напора и жртава властитих, без ичије материјалне подршке и помоћи.

Једина подршка, и једина му је помоћ била читалачка публика и претплатници, којих наш лист има и данас још од његовог покретања.

То необично поверење претплатника и читалачке публике, наш је лист задобио тиме, што од свога оснутка није се стављао ни у чију службу, није се оријентисао било према којој партији и политичкој групи; већ је задржао своју самосталност, вазда служећи истини и правди; служећи вазда вишим интересима народа и Отаџбине.

Наш лист се одржао и у времену када је престао да излази најстарији српски лист Милетићева „Застава“, а после ње покретано је још више српских листова, који су били краткога века.

Значи, да се наш лист имао да бори за своје одржање и у времену највеће материјалне беде, али се све то морало пребродити, да би се сачувала наша јавна реч на нашем званичном државном језику, да би се чуо глас истине и правде у срцу негдашње Атине Српства.

За то своје одржање имамо да захвалимо нашим уредним претплатницима и читаоцима, који су уочили наш тешки задатак, уочили нашу добру вољу и наше пожртвовање за општу народну ствар.

Тако исто наша редакција дугује захвалност и нашим многобројним сарадницима, који су својом сарадњом допринели, да је наш лист донашао разноврсан и пробран материјал из области просвете, економије, привреде, а врло често је третирао и бавио се социјалним проблемима.

Нашу редакцију је вазда руководила објективност, истина и правда, са које стазе од оснутка нашега листа никада нисмо скретали. Тај пут је заиста тежак, а нарочито у временима тешких искушења, али гвоздена воља и несаломљива снага карактера, све препоне мора прегазити.

На дан десетогодишњице од покретања нашега листа, наше је уредништво решило, да изда свечан број у виду једне споменице, који ће бити у новом руху и богато пробраном садржином.

Већ сада уредништво прикупља разноврсни материјал од наших угледних писаца и књижевника, тако да ће поред белетристичких радова бити заступљена привреда, економија, трговина, спорт и све друге гране нашега јавног и друштвеног живота.

Наш лист и надаље ће задржати своју самосталност, служећи истини и правди, служећи народу и Отаџбини. Но врло радо ће своје ступце стављати на расположење свима јавним радницима, који желе да послуже

истини и правди; да послуже народу и Отаџбини.

Као и до сада, тако исто и у будућности неће се стављати у службу ни једној политичкој партији или групацији, јер хоће и у будућности да одржи своје постављени принцип партијске неутралности.

Ми верујемо, да са постављеним оваким принципом, кога смо

се држали кроз скоро пуних десет година, више ћемо послужити истини и правди, народу и Отаџбини, него што су послужили и што ће послужити једнострано партизанско политиканство и котеријске демагогије од којих истина и правда, народ и Отаџбина не само да нису имали користи, већ врло често само штете.

Наша финансијска политика

— Изјава г. министра Ђорђевића —

Основни смисао и значај рада у нашим финансијама јесте: истрајати у данашњим напорима.

Тешкоће, са којима смо имали да се боримо у току протекле године у нашем државном газдовању, биле су многобројне и озбиљне. Привредна криза погодила нас је у незгодно време. Она је избила у моменту, кад је наш државни буџет износио 14 милијарди динара. Њена појава дошла је истовремено кад и обустава репарационих плаћања од стране Немачке, што је у нашем буџету проузроковало мањак од преко 400 милиона динара.

У више прилика до сада истичано је — казао је даље господин Министар финансија — да је чување буџетске равнотеже најбитнији услов за одржање стабилности новца и уопште доброг реда у државним финансијама. У колико је степену постигнут овај циљ, то се може видети из кретања државних прихода и расхода.

У току ове буџетске године, и поред изузетних тешкоћа, на које је наше финансирање наилазило, буџетска равнотежа је скоро потпуно одржана. Ми смо у овом буџетском периоду уштедели код оног дела буџета, који је са гледишта пореског оптерећења једино интересантан, једну милијарду и шездесет милиона, за колико су од прилике подбацили и приходи за осам месеци.

Ми имамо две велике категорије државних прихода: то су посредне и непосредне дажбине. Посредне дажбине су факултативне, а непосредне обавезне. То значи да се на непосредне дажбине може директно утицати, док посредне дажбине измичу овом утицају. Ова разлика у карактеру државних прихода објашњава, се да је наплата непосредних пореза за првих осам месеци износила 99,8 од сто или округло 100 од сто односно 871,405.000. — према 873,000.000 предвиђених.

Због свега овога, ми ћемо из разлога да будемо веома задовољни, ако до краја 1932-33 године обезбедимо буџетску равнотежу.

Г. Министар финансија верује, такође, да ће успети да се у целисти ликвидира летећи дуг из пређашњих година. Овај летећи дуг износио је у августу месецу 640 милиона динара, док данас он износи свега 50 од сто од те суме, т. ј. нешто преко 300 милиона. Циљ је нашег финансирања да се летећи дуг сасвим елиминује. До краја текуће буџетске године ликвидоваће се вероватно и овај остатак од 300 милиона, помоћу добити од ко-

вања сребрног новца, тако да се може очекивати да ће се у нову буџетску годину 1933-34 ући са прилично рашчишћеном ситуацијом.

О новом државном буџету за 1933-34 г. Министар финансија казао је, да овај буџет, са својих 10.438 милиона динара, садржи у себи максимални напор у правцу редукције државних расхода, и да се без опасности по правилно функционисање државног апарата, као и из социјалних и политичких разлога, не би смело осетно ићи испод ове границе.

И у нашој валутној политици нема никаквих промена. Наше пароле у том погледу познате су: без стабилности новца нема здравих државних финансија, а без ових нема државног напретка.

ПокOLEбаност динара на спољњем тржишту дошла је, као што је познато, од нашег неповољног биланса плаћања, који је постао неповољан под утицајем чинилаца, који су били ван наше моћи.

Што се, пак, тиче плаћања за државне обавезе у иностранству, које представљају крупну пасивну ставку нашем платном билансу, можемо основано веровати, да ће се овај терет ускоро свести на такву меру, која ће знатно олакшати нашу девизну ситуацију.

Значајан догађај за нашу позоришну уметност

Новосађани, пријатељи позоришне уметности, свакако се сећају — иако је то било пре 6 година — гостовања нашег познатог драмског уметника г. Михајла Ковачевића, који је својом интерпретацијом Шјалока у Млетачком трговцу од Шекспира, стекао славу широм света. Не налазећи разумевања у својој домовини г. Ковачевић се вратио у Париз 1928 год., где све до данас живи и ради као француски глумац по делу, а српски по успомени, јер нажалост није могао да буде довољно глумац за нашу средину.

Недавно је позоришна ревија „Comœdia“ у Паризу донела чланак у коме јавља, да ће се ускоро давати Разврат у долини флоријанској, од Ивана Цанкара, у преводу Михајла Ковачевића. То значи један догађај за нашу позоришну уметност. Док су наши неки позоришни писци безуспешно мољали директоре француских позоришта да им се прикажују њихова дела, чак и уз велику суму новаца. Г. Михајло Ковачевић, имајући јаким пријатељских веза међу прва-

цима француске позоришне уметности, учинио је то једним простим гестом: сакупио је трупу међу најбољим француским глумцима и даваће једну од наших најбољих комедија. Док Чехословаци и остали народи бацају понекада огромне суме за своју уметничку пропаганду, јер продети у уметничке кругове Париза није лака ствар, пошто треба много окретности и способности, докле ће г. Михајло Ковачевић чистим својим талентом да учини оно што су многи чинили уз плаћање великих свота новаца и што многи нису учинили при свем том до данас.

То је моменат када наша уметност први пут прелази наше границе и добија свој широк светски карактер, оно што и јесте свака права уметност.

Помоћ сиротој деци

У среду 4 јануара о. г. по подне пред домом Добротворне Задруге Српкиња Новосаткиња окупио се велики број сиромашне деце. Свакога пролазника је ова гомила деце морала заинтересовати својим разноликим ритицама које су на себи имала.

А још више њихова блуднава лица која се модрила на зимској студи и блудеће сјајне очи, из којих се могла јасно читати бојазан, да ли ће на њих све доћи ред да добију одећу и обућу, што им њихови сироти родитељи нису у стању да пруже и поред своје најбоље воље.

Добротворна Задруга Српкиња Новосаткиња је из својих скромних средстава заоденула 70 сиромашне школске деце, међу којом једног гимназисту и пет ученица Занатске женске школе, а поред тога је тој сиротој деци подељено и нешто слаткиша за светле Божићне празнике.

Када су мали сиротани добили одећу и обућу, на њиховим до мало пре забринутим лицима, јасно се одразивала неопирана радост, која је сваку племениту душу морала дубоко потрести.

Добротворна Задруга Српкиња Новосаткиња, као једно од најстаријих хуманих друштава у Новом Саду, којој већ годинама стоји на челу неуморна г-ђа Зора Жарка Стефановића, и ове је године учинила своју дужност, одговорила је своме задатку — хвала јој у име малих сиротана.

Морамо рећи.

За Нови Сад се каже: да је лепа варош. За Нови Сад се каже: да се рапидно развија, проширује и напредује. У Новом Саду се за последње време подигле многе велелепне палате, а нарочито на булевару Краљице Марије, које су прави урес нашега града.

То је факат, то је чињеница, која се не може порећи.

Као што се тај факат и чињеница не да порећи, тако исто има и један други факат и друга чињеница, која се опет не да ничим порећи.

Наиме, данас пак за Нови Сад не може се рећи: да се чистоћа улица одржава у онако узоритом реду, као што је Нови Сад некада и у томе погледу служио

за пример другим варошима и градовима.

Ако се пак периферија, рецимо из многих разлога, данас не може да одржава у узоритој чистоћи, онда бар треба центар града да се одржава у примерној чистоћи.

На жалост ово дана имали смо прилике да у главној улици Краља Петра и Краља Александра видимо, па и да газимо по благу готово до чланака.

Толико блато видети у споредним улицама па и на периферији града није лепо, али у главним улицама то видети заиста је ружно, а нарочито онда, када знамо да постоји чак и одсек код нашега града за одржавање чистоће.

Ове морамо рећи с тога, да у будуће блато не буде још и више, јер у том случају не грађани морати надилазити главне улице.

Шта нам носи Ново Лето 1933

Род људски је у низу после ратних година огрезао у тами порока и зла. Хартичност завладала је у друштвеним приликама данашњег времена. Све се нешто чека, тражи, жели. Сви би хтели да изађу из те замагљене атмосфере и чудних прилика. Човек се сав ставио у службу ситних материјалистичких интереса. Уверен је и зна да је сад време кад се за новац може купити част, поштовање, љубав, удобан живот, па и само здравље. Сада се све оцењува према облику, сјајној и много пута шуљбој спољашности, а највише према материјалној могућности а никако по правој вредности човека. И сада баш када је култура на врхунцу стварања, опет се сви губе у највећим ситуацијама. Глупости обавиле су људство и засенило велику мудрост оних божанских и истинитих радника на правди, вери и љубави.

Да ли ће 1933 растерати тај мрак и поставити у истини и светлости све на своје право место? Могуће ће ова година знати оценити праву вредност права човека радица и мислиоца. И збрисати моћном силом правде нанешене неправилности, нереде, подмињивања и уцене, и морално срозавање које је угрозило срећан живот човека и обитеља. Нада нас крепи вером у боље, да ће засветлити сунце истине и збрисаће трагове мрачњака а подићи понижене, запостављене и праве вредности. Та директива подкрепљена великим духовима радних и вредних људи, узвисила би се својим делима над паразитима, и подкупљених лењиваца, који су у својој материјалистичкој грамзљивости засенили све оне, који би искреном реџу, делом и радом залажући се пожртвовано и вољно користили човечанству. Надајмо се да ће у наступајућој години моћи се макнути сметње које стоје на путу срећивања прилика. Да се може лакше живити и другима живити дати, а не себично и грамзљиво приграбити све за себе. А сваки тај увериће се да правда и ако је спора неумитно га стиже.

Више љубави, више душе и милосрђа па нам нада неће бити варљива а нова година 1933 била би весник бољих дана будућности. У то име сретно и добро нам дошла! Ако ко има да је чује и ко има да јој се нада.

М. Б. С.

За сироту децу

Скоро основано хумано друштво у Новом Саду „Кап млека“, на православни Бадњи дан је заденуло 23 сиромашне деце од 4 до 12 година.

Поред тога је друштво радедило тој сиротој деци разних слаткиша као божићни дар.

Колико нам је познато хумано друштво „Кап млека“ је основано тек пре две-три недеље и за тако врло кратко време је успело да пружи сиротој деци о-волику помоћ.

Значи, да је друштво развило акцију и неуморно радило на остварењу постављеног му циља.

Овај први корак друштва у остварењу свог постављеног циља, већ сада сведочи; да ће друштво у будуће са још више полета неуморно радити да испољи још видније резултате.

Познавајући осниваче овога хуманог друштва, ми смо уверени, да ће ово друштво својим радом, својим пожртвовањем и својом акцијом моћи да служи за пример многим другим хуманим удружењима, која постоје већ више година.

На овом хуманом пољу, ми желимо да се код нас између хуманих удружења заведе једна врста утакмица, што би свакако ишло у прилог хуманим циљевима, а сиротињи би се пружила што издашнија помоћ.

Монте-Карло у Новом Саду

Код нас су у Новом Саду строго забрањене хазардне игре.

То је потпуно на своје месту и ми се са том и таквом забраном потпуно слажемо.

Истина та се забраца стриктно одржава и важи за мање и средње локале, где залазе радници, занатлије, ратари и други средњи сталеж.

Међутим, по једној аутентичној информацији дознали смо, да у згради Хипотекарне банке постоји једна просветна установа, која је у свој просветни програм увела и картање хазардних игара.

Те хазардне игре играју се на велико, тако да је било случајева, да су појединци губили и добијали на десетине хиљада динара.

У времену тешке економске, привредне и новчане кризе, која влада данас у читавом свету, у нашем граду одржавати мали Монте-Карло, заиста је ствар не мало чудновата.

Питање је: ко су ти који данас могу на картама да губе десетине хиљада динара? Ова ствар мора да има своју мистериозну позадину, а ако се тиче пословног света, онда мора да има немиле и нежељене последице.

Како сазнајемо, пре неког времена надлежне власти су и у овом малом Монте-Карлу забра-

ниле хазардне игре. Али то беше за мало времена, јер ето мали Монте-Карло је и опет успешно прорадио.

Ми као орган јавности, молимо надлежну власт, у првом реду у интересу равноправности свију грађана, у интересу постојеће забране хазардних игара да се та забрана примени и на овај наш мали новосадски Монте-Карло.

Што је јединица забрањено, другима се не сме кроз прсте гледати, па ма ко био.

Јубилеј

г. Николе Динића

Један од највреднијих наших глумца и административних управника Српског народног новосадског позоришта г. Никола Динић, прославио је у Вршцу где је ово наше национално позориште већ поодавно на гостовању, двадесетпетогодишњицу свога врло плодног глумачког рада.

Слављеник је изашао овог пута пред вршачку публику, која га је годинама поздрављала као врсног уметника, у когаду „Уображени болесник“ од Молијера, у коме има главну улогу (Аргон).

Месни одбор Друштва за Српско народно позориште у Вршцу припремио је све да је прослава Динића одлично успела. Никола Динић рођен је 1886 год. у Параћину. Већ 1903 он ступа у позориште „Србадија“, којим је управљао Димитрије Станишић. Затим прелази у тада чувено нишко позориште „Синђелић“ прелазећи потом често у путујуће позоришне дружине Ђурића, Рајачића, Лазића, Милошевића и др. За време светског рата организовао је на фронту војно позориште.

Године 1918 по ослобођењу Динића видимо у Скопљанском Народном позоришту, где се већ испољава његов таленат. Све до 1922 Динић је носио једног великог дела националног репертоара и врсно тумач Молијера. Те године позван је у престојнички театар али га убрзо напушта, и води Српско народно новосадско позориште у коме је прво вршио дужности а касније управник.

Репертоар Николе Динића је веома обилан и разноврстан. Почев од Молијера и Гогоља, Динић игра у когадима Шилеровим, Стеријиним, Глишићевим, Веселиновићевим, Нушићевим и Николајевићевим. Поред огромног броја модерних позоришних когада у којима је марљиво и верно приказивао разноврсне карактере и шаролике типове новог и старог друштва, кроз пуну деценију. Његове креације Молијерових и Гогољевих типова до танчина проучене и марљиво обрађене права су ремек дела; та одлика радљивости и поступности у уметничком израђивању једва од најлепших и примерна за ове генерације.

Још свеж и једар Динић прослава двадесет и пет година свога народног уметничког рада.

Придружујући се многобројним лепим жељама, ми нашем драгом Николи Динићу честитамо најсрдачније овај јубилеј.

Реткост садашњице

У времену грубога материјализма и људске себичности; у времену када код рећине људи није ништа свето, него само новац и опет новац, као идол пред киме пада све и заслепљује све; па ипак нађе се људи, који без обзира на таково људско схватање, врши свој врло деликатан посао савесно са пуно марљивости и предања.

На основу такове савесности, г. инжењер Миливој Матић упутио је г. др. Славку Увелу оператору и власнику санаторијума у Новом Саду путем нашега листа писмо следеће садржине:

„Господину

дру Славку Увелу

оператеру и власнику санаторијума

Нови Сад.

На изласку из Вашег санаторијума, а после врло успешних Ваших операција, налазим за своју дужност и на овај начин да Вам захвалим на лечењу, у срдном, преданом кулантном.

Да дам израза своје дивљењу, Вашој стручној спреми, вештини, савесности и хладнокрвности у раду.

Да дам одушке своје духовном задовољству укупном пријему код Вас, својственом само кроз честитом човеку.

Свако, ко дође у невољу, нека се на Вас обрати са највећим поверењем, неће се кајати“.

Миливој Матић,
инжењер

Ово и оваково признање, у садашњици, за савестан и пожртвован рад права је реткост; када знамо да има и таквих, који пред новцем изгубише човечанску сасест.

Кроз Нови Сад.

Свети отац Николај прошао је на миру, иако је у многим главама било врло бурно, тако, да су многи дошли к себи чак на тројутарје. Па ипак, приметило се, да је свет ово дана заборавио на кризу, кога нису посетили егзекутори.

Да бих одговорио својој дужности и позиву, који ми учинише новосадски петроварадинци, због оно мало блата, на које се ту же да ће их просто удавити с тешком муком сам се решио да одем, јер није право да у туђем благу стављам на коцку мој живот, а нарочито имајући у виду своје нехужне поверице и жиранте меница.

Могу мислити, како би их моја рецимо смрт ожалостила. Па ипак, дужност је дужност, мој се мора сваки исправан човек одазвати.

Седох на „условни“ градски аутобус, који ме је однео у новосадски Петроварадин. Калдрма на булевару Краљице Марије је без сваког поговора у потпуном реду, тако, да је човеку милина се возити на „условном“ градском аутобусу.

Истина тротоар на булевару Краљице Марије је такође без

сваког поговора рђав и цомбаст; да вас обузима нека милина гледајући из „условног“ градског аутобуса како се шетачи и пролазници спотичу о цомбе и скакућу као гладни вранци.

Један ми сапутник рече: да тротоар неће у таком стању остати стално. Зуб времена и шетачи ће те цомбе временом сравнити, тако, да ће и то бити у своме реду.

Дубоко замишљен о судбини реченог тротоара, као и о многим нерешеним градским комуналним проблемима, доспео сам у новосадски Петроварадин и скидох се код грађанске школе. Случајно баких поглед на негдашњи парк крај жељезничке станице, видех да је уништен и да су многа дрвена уништена. Помислих у себи: можда је коме недостајало дрва па право је да ма и на овај начин подмири ту насушну потребу.

Кретох даље у правцу код „Ефике“. И већ на првом кораку запе ми нога у једну рупчаћу, која се налази на сред речимо новосадског петроварадинског тротоара.

* Philips superinductance назив дала је највећа радио творница свом најсавршенијем апарату. Назив је потпуно погођен, јер реч „супер“ означава да од овог апарата бољи не постоји. Свако ко га чује са усхићењем говори о њему, јер тако савршен, тако селективан и са тако чистим гласом други апарат није слушао. Правим пријатељима радио, божајско је уживање слушати овај апарат и ко га набави тај за дуго време одбацује све своје разне бриге, јер не треба да се брине за свој апарат, који му сваки дан доноси радости. Овај апарат у Новом Саду продаје Philips Radio Salon, Браћа Хирш, Нови Сад, Кр. Александра ул. 3.

ског тротоара. Прекрстих се и захвалих Богу, да ми се није нешто необично догодило, што би тешко ожалостило моје поверљиво и жираната меница.

На овом месту постоје трогови од негдашњег тротоара, које је сада заменило гласовито петроварадинско блато.

Са стручњачким разумевањем констатовао сам да је то блато смоласто и лепљиво, и да његово порекло није у новосадском Петроварадину, већ је оно право правцато и по злу чувено буковачко блато.

Чим сам ово констатовао, одмах сам створио закључак: да се петроварадинци, односно новосадски петроварадинци, немају права да буне противу буковачког блата, односно на новосадску градску управу, која није узела никаквог удела у лифровању буковачког блата за новосадски Петроварадин.

Констатовао сам још и то, да у новосадском Петроварадину нема новосадског блата, јер Богу хвала, Нови Сад је велик тако, да би могло у њега стати још много више блата него што га на пример имамо на Сланог бари, Иванданском насељу, Делелинари и несрећном путу за шtrand и дрваре.

По моје дубоком уверењу, када би новосадски петроварадинци дошли код нас и видели

наша чувена блата са разних насеља, они би оно своје буковачко блато пригрлили и створили лековито блатно купатило, у коме би могли лечити све оно, што није за лечење.

Видех, рекох, спасох душу своју и здрав читав повратих се на вељу радост мојих поверљиваца и жираната меница.

Кад угледах стан свој, сав блажен узвикнух: „Велики јеси Господе и чудна су дела твоја“!

Далматински подрум

у згради Апелационог Суда
Јермејска улица

Точи првокласна далматинска вина црна, бела, опал прошек. Осим доброг вина можете добити и све далматинске специјалитете.

У вашем је интересу да нас посетите!

Олгина исповест

Између осталих писама, која су стигла на редакцију листа, стигло је и једно писмо, написано на четвртини концепт-табака, следеће садржине:

„Поштовани господине!

На сутону мога живота, жеља ми је да се исповедим. Свештеник ми не треба, већ представник јавности! Зашто? И то ћете дознати. Налазим се у градској болници, и то у одељењу за венеричне болести.

Олга“.

Једноставна а груба садржина писма непознате личности, привукла је моју пажњу у толикој мери, да сам се решио, да се одазовем позиву њеном.

После подне пријавих се управнику болнице, који ме је врло љубазно предусрео, мислећи да сам дошао за неки интервју.

Када сам му саопштио пиљ мога доласка, одмерио ме је од главе до пете и одмахнувши руком, сухопарно додаде:

„Олош... Пропао тип... Последњи стадиј сифилиса“...

Када се прибрах, показујући писмо управнику, рекох:

— Па ипак... Живо је биће, које уме да мисли и осећа.

Уместо одговора, управник је позвао служитеља, заповедио му да ме одведе у женско венерично одељење, с напоменом мени упућеном:

— Видећете, да је недостојна ваше посете.

Наклоном и скидањем шешира, захвалих се управнику и следих за послужитељем.

— Људи без срца и осећаја — промрмљах нечујно — мислећи при том на лекаре. Само помисао да је њихов позив унеколико такав смири ме.

На захтев послужитеља, надзорница венеричног одељења откључала нам је врата, иза којих се лече и робују жива бића.

На уласку у одељење засопно ме је неки непријатан задах.

На вратима појединих соба извирише неколико женских глава, узвешена и уплашена погледа, испијеним бледим лицима, заогрнуте у плаве пругасте мантлове.

— Унутра!... Бештије једне!...

— Промукли крик надзорнице

Сретну Нову Годину

стиче себи свако, ко купи
PHILIPS Superinductanceot
тип 630 или 830

Ни један радио апарат не може да се такмичи овом најсавршенијом творевном највеће светске фирме, и то у **чистом звуку, селективитету и у погледу савршене израде.**

На захтев у свако доба апарат приказује

PHILIPS RADIO SALON

БРАЋА ХИРШ, Нови Сад, Кр. Александра 3

учинио је то, да су промољене главе ишчезле.

Након краћег објашњења, надзорница доведе пред мене осредњу, витку, а у лицу тамно бледу, испијену са горуће светлим очима девојку.

Девојке повлачећи ноге ступи пред мене и кроз сухи кашаљ тихо и испрекидано заусти:

— Господин је...

— Новинар, — прекидох је.

— А ви сте...

— Писац писма, које сте без сумње примили.

— Тако је — потврдох.

Настаде тајан. Из њезина погледа, који је за тренутак башила на надзорницу, разумео сам, да исповест не жели неко трећи да чује.

Замолих надзорницу да нас остави насамо, што је ова и учинила.

— Хвала вам, — рече Олга, и упре свој светлећи поглед у мене. Кашљуцајући и на слогае испрекидано отпоче:

— Бићу кратка...

— О, молим... Говорите.

— Мој покојни, отац био је врло богат човек. Трговао је са храном. Берза га је упропастила и отерала пре времена у смрт. Ја сам тада имала тринаест година. Ишла сам у трећи разред више девојачке школе. Материјална пропаст наша, избрисала је све пријатеље и родбину нашу. Ја и мајка повукле смо се и живеле неко време од продајних ствари које нису доспеле на лицитацију. То је трајало кратко време. Покушала сам да радим у фабрици. Тамо је била плата тако мала, да није достизала ни за хлеб и станарину. Истина могла сам добити и већу плату, али она се постиже...

Ту Олга прекиде исповест, јаче се закашљала а на тамно-жутим лицу избила јој је прозирна ружина.

— Да... разумем... — додадох, да је извучем из непријатне јој ситуације.

Када је кашаљ попустио Олга је наставила:

— Морала сам напустити фабрику иако је било зимско доба. У кући није ништа. Мати је у постели болна и преболна лежала, без неге и понуда. У критичном моменту, непознат и непозват, у виду анђела бранитеља, јави нам се син једног богатше

са обилном материјалном помоћи, коју је сирота моја мати у први мах одбијала. Али беда и нужда, опружила јој је руке и примила је понуђену помоћ.

Иза ових речи Олга се јако закашља, очи јој се наводнише, а читаво тело захватила је грознична дрхтавица.

— Умирите се... Разумем... Изволите даље.

Након краће паузе Олга настави даље:

— Када је једна моја мати дознала да сам од анђела бранитеља упропаштена, доведена до инјекције и салварзана... са једним гутљајем цианкалиума... отресла се беде и учинила крај грижи савести.

За тренутак Олга застала, из слабачких и усахлих груди оте јој се дубоки уздах и са повећаним гласом настави:

— А ја... иза материне смрти, немощна и нејака да се борим са животом или за живот који ми инјекције и салварзани болнички одржавају, бадила сам се у загрљај улице. Улица ме предаде полицијским апсанамма... ове болницама, где ме избобила гове инјекцијама и салварзанима... Ето господине, у овом да не кажем затвору, већ лечилишту, лечим се и робујем бедном животу. Зашто?... И сама не умем себи да објасним. Ко је крив? Криваца нема, јер нема ко да их пронеће... Молим вас, као преставника јавности, нисам вас позвала мене ради да вас амарам са мојом прошлошћу и садашњошћу, већ сам вас позвала, да нешто учините за општу будућност незабринутих и незаштитених, јер када данас постоје установе и параграфи за заштиту животиња, право је да људска бића уживају бар те погодности и добробити друштва. А што се мене тиче... ја лично више ништа не треба.

Рекавши то, Олга у знак захвалности лако ми се наклони и преко лаког осмејка додаци:

— О... Опростите... Морам ићи, да сирота надзорница не добије лупање срца.

Сутра дан око десет часова, управник болнице јавио ми је телефоном: „За ваш лист имате вест“.

— Молим.

— Ваша штићеница Олга отровала се... Казао сам вам, да је то олош и пропао тип.

Срески суд, као земљишно-књижна власт у Тителу.

З. Број: 4760/1932 г.

Огласи и услови дражбе.

У извршној ствари тражиоца извршења Прве Тителске Штедионице д. д. у Тителу, заст. по адв. Др. Фишер Еугена из Титела против овршеника наследника оставине пок. Туцев Љубице рођ. Попов из Титела земљишнокњижна власт уређује извршну дражбу на молбу тражиоца извршења, а у смислу 113, 119, 13, 134, и 148 зак. о извршењу и обезбеђењу за наплату главнице од 10.000 динара са 6% интереса од 20 маја 1932 год. досада утврђеног парничног извршног трошка од 6200 динара и овога пута установљеног трошка ове молбе ради одређења дражбе у износ од 510 динара на део некретности, које лежи на подручју окружног суда у Новом Саду среског суда у Тителу, и општине Тител а које су уписане на име Туцев Љубице рођ. Попов под редним бројем А+1, и топ. број 1569 и то на 1/6 дела од куће бр. 58 са двориштем у вилацији од 836 м² уз искљичну цену 10.000 динара словом десетхиљада динара.

За одржање дражбе у општинској кући у Тителу земљишнокњижна власт одређује дан 18-ог марта 1933 године у 9 сати пре подне и на основу §-а 150 зак. чл. LX. 1881. утврђује следеће дражбене услове:

1 (Некретнина, која је предмет дражбе не може се продати испод половине) 1/2 (тојест испод 5000 динара искљичне цене (119) Зак. о извршењу и обезбеђењу) најнижа прихватљива (понуђа).

2 Они који желе узети учешћа у надметању дужни су у руку изасланика положити на име јамчевине 10% од искљичне цене у готовом новцу или одговарајућим хартијама од вредности, подобним за кауцију, а чији се курс има израчунати према наређењима §-а 42 зак. чл. LXI. 1881 или му дати признаницу о претходно положеној јамчевини у судски депозит и потписати услове о дражби. (134 Зак. о извршењу и обезбеђењу.)

3 Купац је дужан да куповину заједно са 5% интересом који се рачуна од дана дражбе у три једнаке рате положи код Државне Хипотекарне Банке као као судског де озитног звања у Новом Саду, и то прву рату у року од 15 дана, другу рату у року од 30 дана, а трећу рату у року од 45 дана рачунајући од дана када дражба постане правоснажном.

Јамчевина ће се урачунати у последњу рату. (тач. Ф. §. 14) 1 150 зак. чл. LX. 1881.

Земљишнокњижна власт наређује земљишнокњижној канцеларији, да у земљишнокњижном улошку број 196 општине Тител забележи, да је дражба одређена.

Земљишнокњижна власт наређује да се један примерак овог огласа извеси на судску таблу, а по један примерак пошаље општини Тител, и у којој леже некретности усуседним општинама Лок, Вилово. Мошорин ради

стављања на увид и ради обнародовања огласа и најпосле прописни примерак извода из дражбеног огласа издаје заступнику тражиоца извршења ради обнародовања истог извода једанпут местним новинама (§, 152. зак. чл. LX. 1881. §. 23. Зак. чл. XLI. 1908).

У Тителу, дана 14 децембра 1932 године. — Љубомир Ђорђевић старешина с. р. судија.

За верност издања
водиоца земљишнокњиге
(потпис нечитљив)

Изврш. Бр. 633/1927.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 11894-97/26, у корист тражиоца извршења Срп. Тргов. Банка д. д. из Н. Сада (кога заступа Др. Станковић) против извршеника из Новог Сада за наплату динара главнице прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, описане у записнику о пленидби под бр. Гн. 7038/27 и процењене на динара 13000,— собна намештаја.

Јавна ће се дражба одржати на дан 6 фебруара 1933 у 11 часова пре подне у Н. Саду Јована Суботића 17

Нови Сад 2/1 1933.

С. Војновић
судски извршитељ.

Изврш. Бр. 477/1932

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 11687/32, у корист тражиоца извршења фирме Теодор Хилдебранд и снн из Берлина (кога заступа Др. Циприс) против извршеника из Новог Сада за изплату 4781'20 динара главнице и прип на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, описане у записнику о пленидби под бр. Гн. 14251/32 и процењене на динара 10000.— патент вага и апарат за шунку »Беркет«, вага Беркет и млин за каву.

Јавна ће се дражба одржати на дан 18 јануара 1933 у 3 и 4 часа пре подне у Н. Саду, Трг Ослобођења 9 и Футошка 46.

Нови Сад, 18/XII. 1932.

Војислав Виг
судски извршитељСрески суд као земљишнокњижни
Суд у Новом Саду

Број 8831/1932 з. књ.

Извадак**из дражбеног огласа**

У овршној ствари Т. Т. Јелић Комп. Београд оврховодитеља против Јакобовића Људевита овршеника одредио је земљишнокњижни суд ради утеривања потраживања у износу од 2000 дин. главнице спп. овршну дражбу на некретности које леже на територији окружног суда у Новом Саду, среског суда у Новом Саду и општине у Новом Саду и које су уписане на име Јакобовић Људевит у grunt. уложку бр. 3629 редни број и типограф. бр. 4612/1 општине Нови Сад уз искљичну цену од 30000.— дин.

Дражба ће се одржати у званичним просторијама з. књ. суда број собе 22, на дан 25 фебр. 1933

у 10 сати. Некретности које долазе на дражбу не могу се продати испод (2/3) две трећине искљичне цене. Они, који намеравају узети учешћа у надметању, дужни су у руке изасланика положити у име кауције 10% од искљичне цене у готовом или у одговарајућим вредносним папирима, способним за кауцију а чији се курс има рачунати према наређењу §. 42. з. чл. LX. из год. 1881. или му предати признаницу о претходном положењу кауције у судски депозит и потписати услове о дражби (§§. 147., 150., 170. з. чл. LX: 1881. и 21. з. чл. XLI. 1908)

Онај, који за некретнину понуди више од искљичне цене а нико не понуди више од њега, дужан је одмах надопунити постотку искљичне цене, установљену кауцију и до толико истог постотка по њему понуђене цене.

У Новом Саду, 27 окт. 1932.

Т. И. Туцаковић с. р.
судија

Изврш. Бр. 43/1931

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 9324/31, у корист тражиоца извршења Др. Виктор Руп из Ст. Пазове (кога заступа Др. Буљик) против извршеника из Н. Сада за наплату 3000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, описане у записнику о пленидби под бројем Гн. 10703/31 и процењене на динара 10000, 2 касе.

Јавна ће се дражба одржати на дан 7 фебруара 1933 у 3 часа после подне у Н. Саду, Радничка ул. Нови Сад, 2/1 1933.

С. Војновић
судски извршитељ.

Изврш. Бр. 737/1930

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 12170/33, у корист тражиоца извршења Селме Брезовски из Н. Сада (кога заступа Јов. Јегдић) против извршеника из Н. Сада за наплату 5743 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, описане у записнику о пленидби под бр. Гн. 14441/30 и процењене на динара 13400, собна намештаја 1 бунда.

Јавна ће се дражба одржати на дан 6 фебруара 1933 у 2 часа после подне у Н. Саду, Шафарикова 7.

Нови Сад 2/1 1933.

С. Војновић
судски извршитељСрески суд као земљишно-књижни
Суд у Новом Саду

Број 8350/32 з. књ.

Извадак**из дражбеног огласа**

У овршној ствари Српске Трговачке банке у Новом Саду оврховодитеља против стеч. масе Цицерман Фрање, заст. по др. Фехер Михајлу адв. из Темерина и Ане супруге Цицерман Фрање, рођ. Мор из Темерина овршеника одредио је земљишно-књижни суд ради утеривања потраживања у износу од 2.638 дин. 50 п. главнице спп. овршну дражбу на некретности овршеника које леже на територији окружног суда у Новом Саду среског суда у Новом Саду и општине у Темерину и које су уписане на име стечајне масе Цицерман Фрање, заст. по стараоцу др. Фехер Михајлу адв. из Темерина и Ане супруге Цицерман Фрање, рођ. Мор из Темерина уложку бр. 720 редни број 1-1-3 и топограф. бр. 1140, 1141, 1143 општине Темерин уз искљичну цену од 22.000.—; двадесетдехиљаде дин.

Дражба ће се одржати у званичним просторијама општинске куће Темерин дне 24 јануара 1933 у 14 сати. Некретности које долазе на дражбу не могу се продати испод (1/2) половине искљичне цене. Они, који намеравају узети учешћа у надметању, дужни су у руке изасланика положити у име кауције 10% од искљичне цене у готову или у одговарајућим вредносним папирима, способним за кауцију а чији се курс има рачунати према наређењу §. 42. з. чл. LX. из год. 1881. или му предати признаницу о претходном положењу кауције у судски депозит и потписати услове о дражби (§§. 147., 150., 170. з. чл. XLI: 1881. и 21. з. чл. XLI. 1908.)

Онај, који за некретнину понуди више од искљичне цене а нико не понуди више од њега, дужан је одмах надопунити постотку искљичне цене, установљену кауцију и до толико истог постотка по њему понуђене цене.

У Новом Саду 6 окт. 1932.

Т. М. Туцаковић, с. р.
судија**ЈОСИП ШПИРКА****ТЕХНИЧКИ ПРЕДУЗИМАЧ**

Примам следеће послове: спровођење водовода, плина и намештаја за купање, централно грејање, вентилаторе, намештаје за сушаре, за творницу леда и справе за хлађење.

Прорачун и планове на захтев извршујем

НОВИ САД, Љубљанска улица бр. 21.

СРЕТНУ НОВУ ГОДИНУ ЖЕЛЕ:

Уредништво и Администрација
„НОВИ САД“
Краља Петра улица бр. 3.

Баџа

ЦИПЕЛЕ И КОЖА Д. Д.
Нови Сад, Трг Ослобођења

Продавница робе
Ј У Г О Б Р А З И Л
Милан Станковић и Друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3

БУРО ПАШИЋ
женски помодни салон
Нови Сад, Кр. Александра 10.

ЈАКОВЉЕВИЋ И КЕСЛЕР
мануфактурна трговина
Нови Сад.

Драгуљар и сајција
Т. ГОЛДБЕРГ
Нови Сад, Краља Петра ул. 23

КАРЛО КЛЕМ
женски и мушки фризер
Нови Сад, Јеврејска улица 5.

РУЦЕК ЈАНИКА
шеф кухиње хотел „Слободе“.

МАЛЧИЋ АНДРИЈА
помодни и војни кројач
Нови Сад, палата Трг. Омладине.

ЛАЈОШ ЛУСТИГ
банкарска радња
Нови Сад, Кр. Александра 13.

ПАРФИМЕРИЈА „ЗОРА“
власник Јулка Ж. Сивчев
Нови Сад, Пашићева улица 27.

Стовариште обућа
„БОСТОН“ А. Д. НОВИ САД
Краља Петра улица.

Ф. ДИТРИХ
Нови Сад — Суботица
творница кофера и гашни.

А. КИРИЛОВИЋ
Нови Сад, Краља Петра ул. 18.

КЛАЈН ЕУГЕН
специјална радња трикотаже
Нови Сад, Кр. Александра ул.

ВИКТОР ГАУС
трговина специјала и деликатеса
Нови Сад, Рибињ трг број 5.

КЛАЈН И ФРАЈАНГ
Власник Коломан Фрајганг
драгуљар и сајција, Нови Сад.

СИЛВЕСТЕР БЕРНОЛД
творница гвожђа и ролова
Нови Сад.

Деликатеса и Бифе
ШПИЛЕР ЛЕНЦИ
Нови Сад.

ПАРФИМЕРИЈА БРАЋА МАРЕР
Нови Сад, Краља Петра ул. 15
Козметика, санитарске потреб-
штине и фотографски артикли.

Дрогерија Хигиена
КОСТА ЖИВОЈНОВИЋ
Нови Сад, Трг Ослобођења

ЈОЦА МИЛОШЕВИЋ
бифе „Бановина“ Нови Сад
Булевар Краљице Марије

ПЕРА ЈАНЧЕНИЋ
Пивница „Гамбринус“ Нови Сад
Његошева улица

СТЕВАН СТЕФАНОВИЋ
ресторатер код „Два Анђела“
Нови Сад, Трг Књегинје Зорке

ЗАВИША ЦВЕЈАНОВИЋ
кројач Нови Сад, Лазе Телчког 3

ДЕЛИКАТЕСА
Стеван Визнекер Нови Сад
Јерменска црква

Ђорђе Миловановић
хурчија код „Лисице“ Нови Сад
Пашићева улица број 25.

Михајло Марош
гостиончар, Футошки пут 71.

Лазар М. Лазаревић
коферцијско - ташнерска радња
Нови Сад, Пашићева улица 30.

„ДУБРАВКА“
творница бонбона
Власник Богдан Н. Стефановић
Нови Сад, Темеринска улица.

ЗИМА И ДРУГ
трг. хартије и писањих прибора
Нови Сад, Пашићева ул. бр. 11

МОР ФАРКАШ
кројач
Нови Сад, Краља Петра ул. 27

ЂОКА В. ШУШТРАН
кројач
Нови Сад, Милетићева улица 13

КЊИГОВЕЗНИЦА
Максим Јовановић Нови Сад
Дунавска улица

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРА
„СЛАВИЈА“
Владимира Лежмирица
Нови Сад, Пашићева улица

ВАРИЕТЕ „ОЛИМПИЈА“ БАР
Власник Милан Страјков

„НАМЕШТАЈ“
А. ХОДОВАЊИ
Нови Сад, Јеврејска улица 4.

Месарска и кобасичарска дарња
МАРТИН РОБЕРТ И СИН
Нови Сад, Краља Петра ул. 30.

„АУТОСАР“
трговина аутомобилских делова
Нови Сад, Трифковићев трг 5.

„ЦИТИ“
посластичарница Нови Сад
Власник Љубомир Парлаћ.

ГОСТИОНА код „СТРАХИЊЕ“
Нови Сад, Дунавска улица 5.

Трговина специјала и деликатеса
БРАНКО С. ДЕВРЊА
Нови Сад, Трг Књегинје Зорке 9
(стари житни трг)

ЂОРЂЕ БЕНЕДЕК
дипломирани оптичар
Нови Сад, Кр. Александра 13.
Телефон 30-30

МИЛАН ЈОВАНОВИЋ
обућарска радња
код малог „Бате“
Нови Сад, Лазе Костића улица

Хотел „Српски Краљ“
Закупник: Сава Поповић
„Голубица“
Нови Сад, Жељезничка ул. 27.

МАРА ГРЧИЋ
модес
Нови Сад, Католичка порта 3.
Телефон: 30-21.

ТЕОДОР ГРБИЋ
кројач
Нови Сад, Грчко-школска ул. 4

ЂОКА Т. ГРУЈИЋ
трговина галантеријске робе
Нови Сад, Пашићева улица 8.

ШМОЛКА
књижара, папирница и огласни
завод
Нови Сад, Јеврејска улица

МАКСИМ ФРИД
трафика
Нови Сад, Милетићева улица
преко пута ресторације „Липа“

ЉУБЉАНСКО СТОВАРИШТЕ
ОБУЋЕ
Нови Сад, Краља Александра ул.

ШАНДОР ФЕЛДВАРИ
чишћење белог рубља
Нови Сад, Краља Петра ул. 6.

„ТРИКОТАЖА“
Радован Чонкић
Нови Сад, Краља Петра ул. 3.

„БРИСТОЛ“
главни овлашћени продавац
срџака
Нови Сад.
Жељезничка 27. Телефон 25-96

МОЦКО ПАВЛЕ
обућар
Нови Сад, Јеврејска улица 18.

ВЕСЕЛИН КОЛАРСКИ
трговина специјала и деликатеса
Нови Сад, Краља Александра ул.

ЈОСИФ БРИТИГ
месар и кобасичар
Нови Сад, Краља Петра ул. 22

РАДЕ БУБАЊ
трговина специјала и деликатеса
Нови Сад, Његошева улица 19

ДУШАН КРИСТИФОРОВИЋ
фризер за даме и господу
Нови Сад, зграда „Аполо“ кина

НОВА ПУТНИК
кројач за господу
Београд, Књегинје Љубице 2.

Специјална радња штамбиља

Merkur

Оскар Фукс
Нови Сад, Кр. Александра 7.

ПЕТАР ДОРНШТЕДТЕР
мушки кројач
Нови Сад, Јеврејска улица 4.

ХАКЕР ИМПРЕ
бонбонерска радња
Нови Сад, Кр. Александра ул. 7

АДОЛФ ЛАНДСМАН
трговина галантеријске робе
Нови Сад, Краља Петра улица.

Трговина писањих стројева
„Ј У С Т“
Нови Сад, Краља Петра ул. 30

СВЕ ВРСТЕ ДРВА

за огрев добићете на ве-
лико и мало, уз умерену
цену и тачну послугу на
дрвари

Д. БЈЕЛИЋ, НОВИ САД

Телефон 31-44. — Стовари-
ште „Штранд“ пут, улаз са
Александровог венца.

АПОЛО ТОН-„КИНО“

Субота—недеља

УФА ФИЛМ

„QUICK“

Сјајан филм, дивни шлагери!

FOX žurnal

као додаток.

Штампарија Душан Чампраг
и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Радојица М. Теофановић РАДИО-САЛОН

Пашићева 18 НОВИ САД Телефон 30-63

СТАЛНИ ИЗБОР НАЈНОВИЈИХ

PHILIPS-ових апарата

ГЕЛБ

ЕЛЕКТРО ПОДУЗЕЋЕ

НОВИ САД.

Футошки пут 3 Телефон 26-45

РАДИО АПАРАТА

РИЗНИХ ФАБРИКАТА

Најновијих типова као:

Штандард

Лоренц

Орион

Балтика итд.

УЗ НАЈПОВОЉНИЈЕ ЦЕНЕ.

ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ СВОЈИМ МУШТЕРИЈАМА

DIN. **25**

Vrsta 7042

Топле папуче од вунене чоке, са чврстим ђоном и топлим улошанима, сачуваће Вашу ногу од прехладе.

DIN. **35**

Vrsta 2851-05

Ципелице од лака или жутог бокса, за наше најмлађе муштерије. Вел. 19-27 дин 35-, вел. 28-34 дин 49-, вел. 35-38 дин 69-

DIN. **35**

Vrsta 3661-00

Дечица за зиму висока ципела од жутог бокса са ђоном од крупона. Вел. 19-27

DIN. **69**

Vrsta 4644-05

Укусне девојачке ципеле од црног и жутог бокса. Исте од најфинијег лака за исту цену

DIN. **69**

Vrsta 5662-00

Дечије ципеле флексибиле од финог бокса са ђоном од крупона. Вел. 28-34 дин 69-

DIN. **59**

Vrsta 9891-60

Непромочиве дечије чизме од лаковане гуме у којима може дете ходати и по највећој киши и блату. Вел. 9-27 дин 59-, 28-34 дин 79-, 35-38 дин 99-, мушке за штрапац дин 129-, лаковане дин 149-

ДЕЧИЈЕ ЧАРАПЕ:
 Фине кончане вел. 2-4 дин. 8- вел. 5-8 дин. 10-, 9-12 дин. 12-

на поверењу, којег су нам исказивали преко целе године, куповањем наше обуће, СВОЈИМ САРАДНИЦИМА за тачну и добру опскрбу, СВОЈИМ ДОБАВЉАЧИМА као и сарадницима наших добављача за пожртвован и истрајан рад на заједничком циљу:

ШТО БОЉУ ОБУЋУ ЗА ШТО НИЖЕ ЦЕНЕ. Наше настојање ће бити да и у Новој Години пружимо својим муштеријама за мање новаца још више службе, а својим сарадницима још више зараде.

баиша

DIN. **59**

Vrsta 1315-03

Укусна деколте ципелица од финог сомота или ластива. Не може изостати из гардеробе ни једне даме. Одлична за ношење у каљачама

DIN. **59**

Vrsta 1845-03

Удобна ципела од сомота за уред и радњу. Исте од ластива за исту цену. Ципелице од ластива могу се носити у снежним ципелама.

DIN. **89**

Vrsta 2945-11

Укусне ципеле од жутог и црног бокса. Неопходно потребне свакој домаћици за светац и благодан. Исте од најбољег лака за 99- динара

ЖЕНСКЕ ЧАРАПЕ:
 Чврсте, за штрапац 8- дин.
 Фине флор 19- дин.
 Од чисте свиле 25- дин.
 Од Бемберг свиле 35- дин.

МУШКЕ ЧАРАПЕ:
 Чврсте, за штрапац 5- дин.
 Дебеле памучне 7- дин.
 Фине флор 10- дин.
 Најфинији флор 15- дин.

DIN. **69**

Vrsta 1865-01

У нашим снежним ципелама можете носити и у сред зиме лагане, удобне и елегантне ципеле од ластива или сомота. Оба два пара ципела Вас коштају свега 128- динара

DIN. **99**

Vrsta 9805-07

Ова ципелица од финог лака биће Вашој ножици лепу линију и особиту елеганцију. Неопходно потребна за плес и друштво

DIN. **99**

Vrsta 2055-10

Удобне, топле а ипак елегантне ципелице са укусним украсом. За мраз и зиму неодокидаиве

DIN. **39**

Vrsta 7047

После дневног напора осећате се најбоље у овој удобној кућној ципели од топле тканине

DIN. **49**

Vrsta 9817-60

Ова лагана каљача од најбоље гуме сачуваће Вам ципелу, одржаће Вам ногу суху и топлу и у највећем блату. Женске каљаче за исту цену

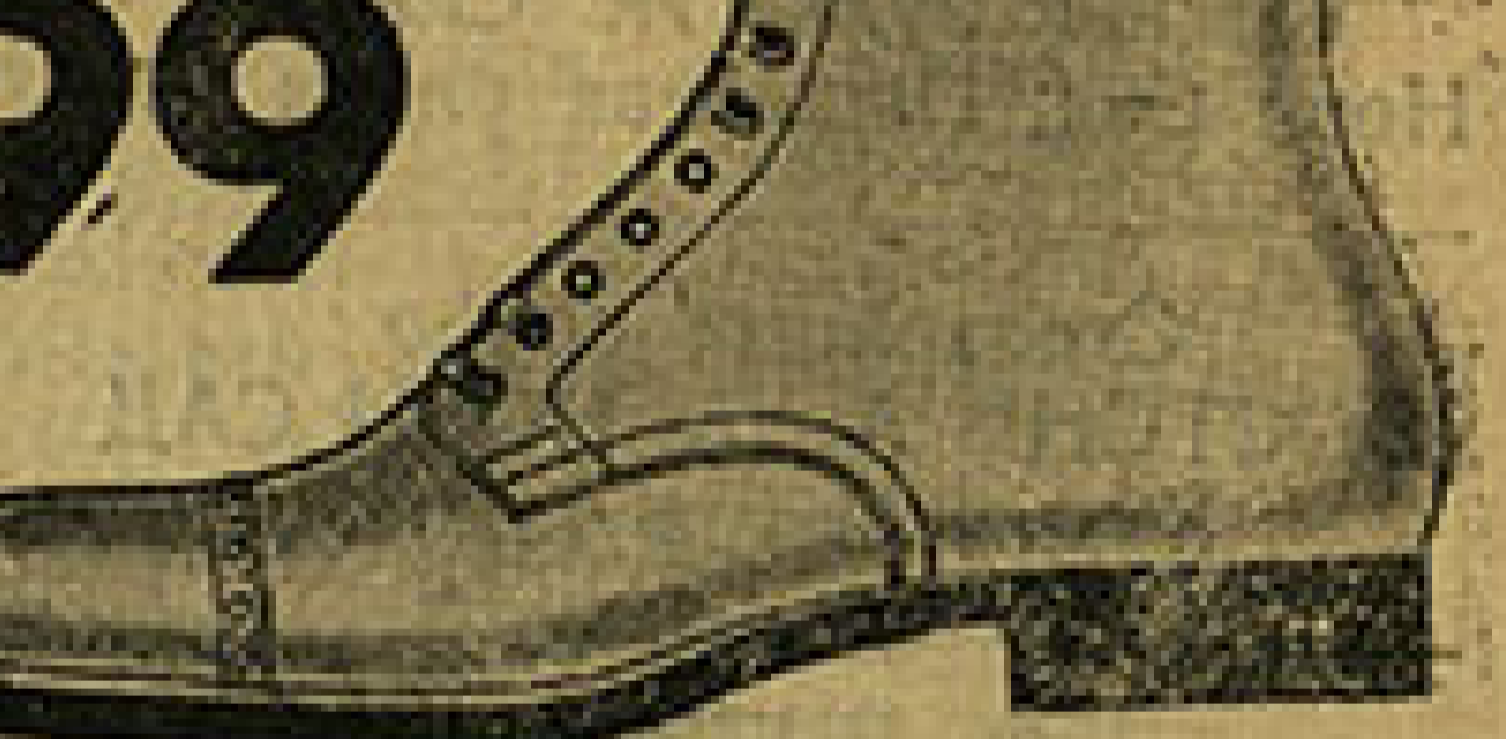
DIN. **89**

Vrsta 1937-22

Изддрљива ципела од црног или жутог бокса са непромочивим гуменим ђоном. Подесна за свакога, који полаже нарочити захтев на трајност ципела

DIN. **99**

Vrsta 3967-22

Удобне ципеле од црног бокса са неподеривим гуменим ђоном. Врло прикладне за оне, који су својим послом присиљени да много ходају

DIN. **129**

Vrsta 9897-84

Зајамчено непромочиве гумене чизме за рад у води, на грађевинама и инсталацијама. Перу се обичним водом. Исте лаковане за 149- динар.